

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ดร. พรพิไล เต็มสินสวัสดิ์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้คณะศิลปศาสตร์
ประจำปี พ.ศ. 2555
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณเงินรายได้คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประจำปีพ.ศ. 2555 ดิฉันขอขอบคุณท่านคณบดี และ หน่วยงานที่ดูแลงานวิจัยของคณะที่ให้การสนับสนุนการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาใช้เวลาอันเคราะห์ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพ ขอขอบคุณนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทั้ง 9 แห่งที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลสำหรับงานวิจัย ทำให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยได้ครบถ้วนสมบูรณ์ซึ่งทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ชื่อเรื่อง: ก การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ผู้วิจัย : ดร.พรพีโล เต็มสินสวัสดิ์ กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาศึกษาทั่วไป
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ปีพ.ศ. : 2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ศึกษาคำเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ **ประชากร**ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งทั่วประเทศไทยจำนวน 893 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยในทุกด้าน ทั้ง ในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง
2. เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในรายข้อพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเห็นด้วย อยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ทั้ง ในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	2
บทคัดย่อภาษาไทย	3
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	
สารบัญ	4
สารบัญตาราง	6
บทที่ 1 บทนำ	8
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำงานวิจัย	8
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	10
ขอบเขตงานวิจัย	11
สมมติฐานการวิจัย	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	12
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
ความหมายของอินเทอร์เน็ต	13
บริการในอินเทอร์เน็ต	13
ความสำคัญและประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต	15
การใช้อินเทอร์เน็ตกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	19
การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	24
ทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	34
การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	36

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 4	46
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	52
บรรณานุกรม	58
ภาคผนวก	62
ประวัตินักวิจัย	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
4.1	ข้อมูลจำนวนแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนมายังผู้วิจัยจำแนกตามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	38
4.2	จำนวน และค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	39
4.3	จำนวน และร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	39
4.4	จำนวน และร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา	40
4.5	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการอ่าน เป็นรายข้อ	41
4.6	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียน เป็นรายข้อ	42
4.7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการพูดและการฟัง เป็นรายข้อ	43

ตารางที่	หน้า
4.8	ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล(ทั้ง 9 แห่ง) เป็นรายด้าน 44
4.9	ตารางการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี- ราชมงคล(ทั้ง 9 แห่ง) แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ 45
4.10	ตารางการเปรียบเทียบความคิดเห็นการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี- ราชมงคล(ทั้ง 9 แห่ง) แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อ 49

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์รูปแบบหนึ่ง ที่เกิดจากการร่วมมือระหว่างองค์กร และหน่วยงานต่าง ๆ ทั่วโลกที่นำเครือข่ายคอมพิวเตอร์ย่อยของตนมาเชื่อมต่อกันปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศระบบอินเทอร์เน็ตมาช่วยในการสร้างความรู้เชื่อมโยงแหล่งความรู้เพื่อลดช่วงและระยะเวลาในการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ สืบค้นหาความรู้ต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง จากเครือข่ายของความรู้ คลังความรู้ที่ถูกสร้างและจัดเก็บบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ข้อมูลที่อยู่ในอินเทอร์เน็ตในขณะนี้มามีปริมาณมากที่สุดที่ในบรรดาสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ซึ่งรวมกันอาจยังไม่มากมายเท่ากับข้อมูลที่บรรจุอยู่ในอินเทอร์เน็ต เนื่องจากการเผยแพร่ข้อมูลระดับโลกที่มีราคาถูกที่สุด (กรภัทร์ สุทธิดารา ,ไม่ระบุปีที่พิมพ์ : 137)

อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลแหล่งใหญ่ที่สุดในโลกเครือข่ายข้อมูลข่าวสารที่ใช้เชื่อมโยงคนทั่วโลกให้สามารถติดต่อสื่อสารกันอย่างรวดเร็วได้เพียงปลายนิ้วสัมผัส ผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพและทันสมัยต่อเหตุการณ์ได้ระหว่างคอมพิวเตอร์เครื่องอื่นๆ ที่อยู่ในเครือข่ายไม่ว่าจะอยู่ ณ มุมใดของโลกได้ตลอดเวลา (ปราณี เอี่ยมลออ : 2547) อินเทอร์เน็ตจึงนับได้ว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นในยุคของสังคมข่าวสารในปัจจุบันและในอนาคต

การใช้อินเทอร์เน็ตมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ รวมถึงในแวดวงการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้จากการนำเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการบริหารจัดการกับระบบติดต่อสื่อสารทางการศึกษา และการปรับปรุงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งการส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่ออินเทอร์เน็ต

อย่างไรก็ตาม การใช้อินเทอร์เน็ต ก็มีผลเสียต่อผู้ใช้เช่นกัน เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เล่นได้ตลอดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้เล่น บางครั้งทำให้ขาดความรับผิดชอบ ในอินเทอร์เน็ตจะมีทั้งสาระและสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ภาพ โป๊ เปลือย ภาพลามก คลิปวีดีโอฉาว เกม เป็นต้น หากผู้เล่นไม่มีการรอบในการเล่นแล้วจะทำให้เสียคนได้ และอีกประการหนึ่งคือ การเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตจะไม่มีคนคอยชี้แนะสิ่งที่ถูกผิด ไม่เหมือนการเรียนในห้องที่มีครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางที่ดีแก่นักเรียนก็จะส่งผลต่อตัวผู้เรียนและค่อย ๆ ซึมซับเข้าไป (ปราณี เอี่ยมลออ : 2547)

ขณะที่หลายฝ่ายได้พยายาม ผลักดันให้นักเรียน นักศึกษาได้มีโอกาสได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จากการเรียนการสอนในแต่ละวันทางอินเทอร์เน็ต หลายมหาวิทยาลัยได้ทุ่มงบประมาณในการเพิ่มปริมาณคอมพิวเตอร์และให้บริการระบบอินเทอร์เน็ตแก่นักศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และทักษะด้านต่างๆ หากนักศึกษามีได้ตระหนักถึงความสำคัญ และประโยชน์ของสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตดังกล่าว ก็จะเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างสูญเปล่า

นอกจากนี้ ในปัจจุบันหน่วยงานของรัฐยังไม่ สามารถควบคุมลักษณะข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสมต่อเยาวชน ซึ่งการใช้อินเทอร์เน็ตยังคงเป็นระบบที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้เป็นคนเลือกบริโภคข้อมูล ข่าวสารกันเอง ส่งผลให้นักวิจัยหันมาให้ความสำคัญกับการศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในสถานศึกษาต่างๆ เป็นจำนวนมากเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างความตระหนักในการเลือกบริโภคสื่อในทางสร้างสรรค์และที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและการศึกษาเล่าเรียนของตน(ธันนดา รังสิกุล: 2553)

เป้าหมายหลักของการศึกษาที่ควรคำนึงถึงก็คือ ครูต้องสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับผู้เรียน ควรมีการกำหนดเป้าหมายการศึกษาเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตทั้งนี้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัย

เมื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งจำเป็นในการศึกษาในยุคปัจจุบันและในอนาคต อีกทั้งยังมีลักษณะการใช้งานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์และทางทำลาย ดังนั้น งานวิจัยนี้มุ่งที่จะศึกษาพฤติกรรมการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในภาพรวม เพื่ออาศัยข้อมูลจากการศึกษา มานำเสนอแนวทางให้นักศึกษามีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์ให้มากที่สุด นอกจากนี้งานวิจัยนี้ยังมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นและประเภทของสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษา ดังนั้น ผลการวิจัยนี้ จะช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบถึงพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ต ประเภท และ ความคิดเห็นในการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาเพื่อการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้และเพิ่มพูนทักษะทั้งสี่ด้านของภาษาอังกฤษ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ผลการวิจัยยังสามารถที่จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เข้ากับยุคสมัยและใช้ในการบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษกับสื่อที่ทันสมัยที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาและตรงกับความพึงพอใจและความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษาความเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของโครงการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. **ด้านประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้** เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งทั่วประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 จำนวน 893 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- เพศ
- ระดับชั้นปี
- คณะวิชา
- ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

- พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555
- ประเภทของสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตที่ใช้โดยนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
- ความเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ให้ความหมายและขอบเขตของคำจำกัดความที่ใช้ ดังต่อไปนี้

1. **การใช้อินเทอร์เน็ต** หมายถึงการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เครือข่ายในการค้นคว้าข้อมูล สามารถสื่อสารแบบโต้ตอบกันได้โดยผ่านอีเมล และกระดานข่าว
2. **พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต** หมายถึง ลักษณะการใช้งานอินเทอร์เน็ตในด้านต่างๆ ตามพฤติกรรม ของกลุ่มตัวอย่างทั้งในเชิงปริมาณ (ความถี่ จำนวนครั้งในการใช้งาน) และเชิงคุณภาพ (วัตถุประสงค์ของการใช้อินเทอร์เน็ต ประเภทของกิจกรรมที่ใช้บ่อยที่สุดในการใช้อินเทอร์เน็ต รูปแบบการใช้อินเทอร์เน็ต ฯลฯ)
3. **ความคิดเห็นในการใช้อินเทอร์เน็ต** หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการมองเห็นประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ แรงจูงใจในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะทางภาษา ปัญหาและอุปสรรคในการใช้งานอินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเอง
4. **ทักษะภาษาอังกฤษ** หมายถึงทักษะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ

สมมุติฐานการวิจัย

1. การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในการเพิ่มพูนทักษะ ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีความแตกต่างกัน
2. นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษในเชิงบวก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยอาจนำมาใช้เพื่อหาวิธีสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้และทักษะภาษาอังกฤษรวมทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและทัศนคติของนักศึกษาที่ได้จากการวิจัยอาจนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษกับสื่อที่ทันสมัยที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาและตรงกับความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง
3. วิธีการวิจัยแบบนี้อาจให้แนวทางที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้สอนรายวิชาอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งทบทวนวรรณกรรมและศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอสาระสำคัญดังต่อไปนี้คือ ความหมายของอินเทอร์เน็ต ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต บทบาทของอินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา ข้อจำกัดของการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ด้านการศึกษา พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

ความหมายของอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต (Internet) หมายความว่า ระบบเครือข่ายขนาดใหญ่ซึ่งเครื่องคอมพิวเตอร์ทั่วโลกสามารถเชื่อมต่อกันได้โดยใช้มาตรฐานในการรับส่งข้อมูลที่เป็นหนึ่งเดียวทั่วโลก ปัญญา กาญจน์อนุกุล (2552) ใช้คำว่า “ เครือข่ายใยแมงมุมโลก ” แทนคำว่าอินเทอร์เน็ต เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพการทำงานของระบบอินเทอร์เน็ตได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เครือข่ายใยแมงมุมโลกนี้มีฐานข้อมูลความรู้ต่างๆ บรรจุอยู่มากมายโดยผู้รู้จำนวนมากมายทั้งใน และต่างประเทศ ในสาขาวิชาต่าง ๆ อธิปัติย์ คลีสุนทร (2542) ได้กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตเป็นระบบเครือข่ายเปิดและสามารถติดต่อเชื่อมโยงได้ตลอด 24 ชั่วโมง ทำให้เราสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นข้อความ ภาพ หรือเสียงที่มีผู้นำเสนอไว้โดยผ่านรูปแบบเนื้อหาที่หลากหลาย นอกจากนี้เรายังสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ แนวคิดด้านต่างๆ อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง

บริการในอินเทอร์เน็ต

บริการในอินเทอร์เน็ตมีหลากหลายลักษณะและรูปแบบ บริการในอินเทอร์เน็ตที่เป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย ได้แก่

1. ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (electronic mail หรือ e-mail) เป็นบริการที่เราสามารถรับและส่งจดหมายถึงบุคคล องค์กร สถาบัน ฯลฯ การติดต่อสื่อสารโดยใช้อีเมลสามารถทำได้โดยสะดวก และประหยัดเวลา หลักการทำงานของอีเมลก็คล้ายกับการส่งจดหมายธรรมดา นั่นคือ จะต้องมียูที่ระบุชัดเจน ก็คือ อีเมลแอดเดรส (E-mail address)
2. เวิลด์ไวด์เว็บ (WWW) เวิลด์ไวด์เว็บ หรือเครือข่ายใยแมงมุม เหตุที่เรียกชื่อนี้เพราะว่าเป็นลักษณะของการเชื่อมโยงข้อมูล จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเรื่อยๆ เวิลด์ไวด์เว็บ เป็นบริการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ในการเรียกดูเว็บไซต์ต้องอาศัยโปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์ (web

browser) ในการดูข้อมูล เว็บเบราว์เซอร์ที่ได้รับความนิยมใช้ในปัจจุบัน เช่น โปรแกรม Internet Explorer (IE) , Netscape Navigator

3. บริการโอนย้ายไฟล์ (File Transfer Protocol) เป็นบริการที่เกี่ยวข้องกับการโอนย้ายไฟล์ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต การโอนย้ายไฟล์สามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ
4. การดาวน์โหลดไฟล์ (Download File) การดาวน์โหลดไฟล์ คือ การรับข้อมูลเข้ามายังเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ ในปัจจุบันมีหลายเว็บไซต์ที่จัดให้มีการดาวน์โหลดโปรแกรมได้ฟรีเช่น www.download.com
5. การอัปโหลดไฟล์ (Upload File) การอัปโหลดไฟล์คือการนำไฟล์ข้อมูลจากเครื่องของผู้ใช้ไปเก็บไว้ในเครื่องที่ให้บริการ (Server) ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เช่น กรณีที่ทำการสร้างเว็บไซต์ จะมีการอัปโหลดไฟล์ไปเก็บไว้ในเครื่องบริการเว็บไซต์ (Web server) ที่เราขอใช้บริการพื้นที่ (web server) โปรแกรมที่ช่วยในการอัปโหลดไฟล์เช่น FTP Commander
6. บริการสนทนาบนอินเทอร์เน็ต (Instant Message) สนทนาบนอินเทอร์เน็ตคือ การส่งข้อความถึงกันโดยทันทีทันใด นอกจากนี้ยังสามารถส่งสัญลักษณ์ต่างๆ อาทิ รูปภาพไฟล์ข้อมูลได้ด้วย การสนทนาบนอินเทอร์เน็ตเป็นโปรแกรมที่กำลังได้รับความนิยมในปัจจุบัน โปรแกรมประเภทนี้ เช่น โปรแกรม ICQ (I seek you) MSN Messenger, Yahoo Messenger เป็นต้น
7. บริการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต
 - 7.1. Web directory คือ การค้นหาโดยการเลือก Directory ที่จัดเตรียมและแยกหมวดหมู่ไว้ให้เรียบร้อยแล้ว website ที่ให้บริการ web directory เช่น www.yahoo.com, www.sanook.com
 - 7.2. Search Engine คือ การค้นหาข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Search โดยการเอาคำที่เราต้องการค้นหาไปเทียบกับเว็บไซต์ต่างๆ ว่ามีเว็บไซต์ใดบ้างที่มีคำที่เราต้องการค้นหา website ที่ให้บริการ search engine เช่น www.yahoo.com, www.sanook.com, www.google.co.th, www.sansarn.com
 - 7.3. Metasearch คือ การค้นหาข้อมูลแบบ Search engine แต่จะทำการส่งคำที่ต้องการไปค้นหาในเว็บไซต์ที่ให้บริการสืบค้นข้อมูลอื่นๆ อีก ถ้าข้อมูลที่ได้มีซ้ำกัน ก็จะแสดงเพียงรายการเดียว เว็บไซต์ที่ให้บริการ Metasearch เช่น www.search.com, www.thaifind.com

8. บริการกระดานข่าวหรือ เว็บบอร์ด (Web board) เว็บบอร์ด เป็นศูนย์กลางในการแสดงความคิดเห็น มีการตั้งกระทู้ ถาม-ตอบ ในหัวข้อที่สนใจ เว็บบอร์ดของไทยที่เป็นที่นิยมและมีคนเข้าไปแสดงความคิดเห็นมากมาย คือ เว็บบอร์ดของพันทิพย์ (www.pantip.com)
9. ห้องสนทนา (Chat Room) ห้องสนทนา คือ การสนทนาออนไลน์อีกประเภทหนึ่ง ที่มีการส่งข้อความสั้นๆ ถึงกัน การเข้าไปสนทนาจำเป็นต้องเข้าไปในเว็บไซต์ที่ให้บริการห้องสนทนาเช่น www.sanook.com www.pantip.com

ความสำคัญและประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันอินเทอร์เน็ต มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของคนเรา หลายๆ ด้าน ทั้ง การศึกษา พาณิชยกรรม ชุรกิจกรรม วรรณกรรม และอื่นๆ (จุฑารัตน์ พรจิตลือชัย: 2545) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. **ความสำคัญในด้านการศึกษา** สามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล ไม่ว่าจะเป็น ข้อมูลทางวิชาการ ข้อมูลด้านการบันเทิง ด้านการแพทย์ และอื่นๆ ที่น่าสนใจ ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต จะทำหน้าที่เสมือนเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่ อีกทั้งนักศึกษาในมหาวิทยาลัย สามารถใช้อินเทอร์เน็ต ติดต่อกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เพื่อค้นหาข้อมูลที่กำลังศึกษาอยู่ได้ ทั้งที่ข้อมูลที่เป็นข้อความ เสียง ภาพเคลื่อนไหวต่างๆ เป็นต้น

2. **ความสำคัญในด้านการธุรกิจและการพาณิชย์** สามารถค้นหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจทางธุรกิจ สามารถซื้อขายสินค้า ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ ผู้ใช้ที่เป็นบริษัท หรือองค์กรต่าง ๆ ก็สามารถเปิดให้บริการ และสนับสนุนลูกค้าของตน ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ เช่น การให้คำแนะนำ สอบถามปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ลูกค้า แจกจ่ายตัวโปรแกรมทดลองใช้ (Shareware) หรือโปรแกรมแจกฟรี (Freeware) เป็นต้น

3. **ความสำคัญในด้านการบันเทิง** การพักผ่อนหย่อนใจ สันทนาการ เช่น การค้นหาวารสารต่าง ๆ ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า Magazine online รวมทั้งหนังสือพิมพ์ และข่าวสารอื่นๆ โดยมีภาพประกอบ ที่จอคอมพิวเตอร์เหมือนกับวารสาร ตามร้านหนังสือทั่วไป สามารถฟังวิทยุผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ และสามารถดึงข้อมูล (Download) ภาพยนตร์ตัวอย่างได้

ส่วนในด้านการศึกษา ฅนอมพร เลาหจรัสแสง (2541) กล่าวถึงประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาไว้หลายประการดังนี้

1. การใช้กิจกรรมบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ช่วยทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมและโลกมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อนุญาตให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว และสามารถสืบค้นหรือเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศจากทั่วโลกได้เช่นกัน
2. อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งความรู้ขนาดใหญ่สำหรับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถค้นหาข้อมูลในลักษณะใดๆ ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือในรูปแบบของสื่อประสม โดยการสืบค้นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่โยงใยกับแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดผลต่อผู้เรียนในด้านทักษะการคิดอย่างมีระบบ (high-order thinking skills) โดยเฉพาะทำให้ทักษะการวิเคราะห์ สืบค้น (inquiry-based analytical skill) การคิดเชิงวิเคราะห์ (critical thinking) การวิเคราะห์ ข้อมูล การแก้ปัญหา และการคิดอย่างอิสระ ทั้งนี้เนื่องจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นแหล่งรวม ข้อมูลมากมายมหาศาล ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ที่อยู่เสมอ เพื่อแยกแยะข้อมูลที่เป็น ประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์สำหรับตนเอง
4. สนับสนุนการสื่อสารและการร่วมมือกันของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นในลักษณะของผู้เรียนร่วม ห้อง หรือผู้เรียนต่างห้องเรียนบนเครือข่ายด้วยกัน
5. สนับสนุนกระบวนการ สหสาขาวิชาการ (interdisciplinary) นั่นคือ นักการศึกษา สามารถที่จะบูรณาการการเรียนการสอนในวิชาต่างๆเช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคม ภาษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ เข้าด้วยกัน
6. ช่วยขยายขอบเขตของห้องเรียนออกไป เพราะผู้เรียนสามารถใช้เครือข่ายในการสำรวจปัญหาต่างๆ ที่ผู้เรียนมีความสนใจ นอกจากนี้ ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งอาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ทำให้มุมมองของตนกว้างขึ้น

7. การที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอนุญาตให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่ให้คำปรึกษาได้และการที่ผู้เรียนมีความอิสระในการเลือกศึกษาสิ่งที่ตนเองสนใจ ถือเป็นแรงจูงใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน

8. ผลพลอยได้จากการที่ผู้เรียนทำโครงการบนเครือข่ายต่างๆ นี้ ทำให้ผู้เรียนมีโอกาที่จะทำความคุ้นเคยกับโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ บนคอมพิวเตอร์ไปด้วยในตัว เช่น โปรแกรมประมวลผลคำ เป็นต้น

นอกจากประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตดังกล่าวข้างต้น อธิปัติย์ คลีสุนทร (2542) ยังกล่าวไว้ว่า การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการศึกษานั้น ยังทำให้สามารถช่วยเสริมสร้างคุณภาพ และความเสมอภาคกันในหลายเรื่อง ดังต่อไปนี้

1. ครู อาจารย์ผู้สอน สามารถพัฒนาคุณภาพบทเรียน หรือแนวคิดในสาขาวิชาที่สอน โดยการเรียกดูจากสถาบันการศึกษาอื่น ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาวิชาการ คู่มือครู แบบฝึกหัด ซึ่งบางเรื่องสามารถคัดลอกนำมาใช้ได้ทันที เนื่องจากผู้ผลิตแจ้งความจำนงให้เป็นของสาธารณชน นำไปใช้ได้ (Public Mode) ในทางกลับกันครู อาจารย์ที่มีแนวคิด วิธีการสอน คู่มือการสอนที่น่าสนใจ สร้างความเข้าใจได้ดีกว่าผู้อื่น ก็สามารถนำเสนอเรื่องดังกล่าวในเว็บไซต์ของสถาบันตนเอง เพื่อให้ผู้อื่นศึกษาใช้งานได้ ส่วนหนึ่งของเรื่องดังกล่าวอาจจะทำเป็นโปรแกรมสำเร็จรูปหรืออยู่ในรูป ของซีดีรอม (Compact Disc-Read Only Memory) ซึ่งโดยทั่วไปเรียกกันว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งมีทั้งช่วยสอนวิชาต่างๆ ไป และช่วยสอนวิชาที่เกี่ยวกับวิทยาการด้านคอมพิวเตอร์โดยตรง
2. นักเรียน นักศึกษา สามารถเข้าถึงการเรียนการสอนของครู อาจารย์ จากต่างสถาบัน และอาจแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สถาบันตนเองยังไม่มี เช่น ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง ประกอบ ของวิชาต่างๆ การทดลองทางวิทยาศาสตร์ ภาพงานศิลปะ หรือสารคดีที่เกี่ยวข้องวิชาภูมิศาสตร์ ฯลฯ เป็นต้น
3. ข้อมูลต่างๆ ทางการบริหารและการจัดการ สามารถแลกเปลี่ยนและถ่ายโอนเพิ่มข้อมูลได้ เช่นทะเบียนประวัตินักเรียน วิชาที่เรียน ผลการเรียน การแนะนำการศึกษาต่อและอาชีพ หรือการย้ายถิ่นที่อยู่ นอกจากนี้อาจจะบรรจุข้อมูลของครู อาจารย์ เงินเดือน คุณวุฒิ การอบรมฝึกฝน ความรู้ความสามารถพิเศษ ฯลฯ เป็นต้น ลงไปในเว็บไซต์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวอาจมีภาพถ่ายประกอบ ทำให้ฝ่ายบริหารสามารถติดตาม แลกเปลี่ยนข้อมูลตามความจำเป็น เพื่อดูแลให้นักเรียนและอาจารย์สามารถพัฒนาตนเองได้สูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน ระบบข้อมูลเช่นนี้เรียกกันว่า ข้อมูลการบริหารจัดการ

4. งานวิจัย ผู้เรียนและครูผู้สอน สามารถค้นหาเรื่องราวที่สนใจจะศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นวรรณคดีที่เกี่ยวข้อง (Review of Literature) เพื่อดูว่ามีใครบ้างที่ได้ศึกษา ค้นคว้าเอาไว้ เพื่อนำมาผลสรุปมาอ้างอิงหรือนำมาเป็นตัวแบบศึกษาค้นคว้าต่อ อย่างไรก็ตามงานบางเรื่องอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายบ้าง ซึ่งสามารถจ่ายได้ผ่านบัตรเครดิตเนื่องจากเป็นงานที่มีลิขสิทธิ์ทางปัญญาแต่เอกสารส่วนมากทั้งงานวิจัยและเอกสารทั่วไปที่ค้นคว้าได้จะเป็นเรื่องที่เปิดเผยแก่สาธารณชนทั่วไปโดยไม่คิดมูลค่า
5. การประมวลผลหรือการทำงานโดยใช้เครื่องอื่นจากบริการของอินเทอร์เน็ต รวมถึงการใช้เครื่องมือที่มีศักยภาพสูงทำงานบางงานให้เราได้หากได้รับอนุญาตหรือเราเป็นสมาชิกอยู่ ดังนั้นงานประมวลผลหรืองานคำนวณที่ต้องการความรวดเร็วและมีความซับซ้อนสูงก็สามารถใช้บริการนี้ได้ สถานศึกษาบางแห่งอาจมีเครื่องมือที่มีสมรรถนะไม่สูงพอที่จะทำงานบางงาน ก็สามารถทำงานที่เครื่องของตนเองแต่ส่งงานข้ามเครื่องไปให้ศูนย์ใหญ่ หรือศูนย์สาขาช่วยทำงานให้และส่งผลงานนั้นกลับมายังจอคอมพิวเตอร์ของเจ้าของงาน
6. การเล่นเกมเพื่อลับสมองและฝึกความคิดกับการทำงานของมือ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีเกมให้เล่นแทบทุกระดับ โดยที่ส่วนหนึ่งของเกมดังกล่าวจะเปิดให้เล่นโดยไม่คิดมูลค่าซึ่งผู้เรียนอาจขอเข้าลองศึกษาวิธีการ และลองเล่นกับเพื่อนร่วมชั้น หรือเล่นกับเพื่อนต่างสถาบันได้โดยสะดวกอย่างไรก็ตาม การเล่นเกมควรมีข้อพิจารณาว่า เล่นเพื่อฝึกสมองหรือคลายความเครียดนั้น จะเป็นประโยชน์มากกว่าทุ่มเท เสียเวลา เพื่อจะเอาชนะการเล่นในเกมแต่เพียงอย่างเดียว
7. การศึกษางานด้านศิลปวัฒนธรรมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เนื่องจากสังคมโลกเป็นสังคมที่ประกอบไปด้วยผู้คนหลายเชื้อชาติ ซึ่งแต่ละชนชาติล้วนมีภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม สภาพความเป็นอยู่ สภาวะเศรษฐกิจ ตลอดจนแนวคิด ที่แตกต่างกัน แต่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้ เพื่อนำส่วนที่ดีและเหมาะสมของบางสังคมมาประยุกต์ใช้ให้กับสังคมของตนเองสามารถทำได้โดยง่าย โดยที่ผู้เรียน ครู อาจารย์ รวมถึงผู้สนใจทั่วไป อาจจะใช้เวลาส่วนหนึ่ง เพื่อดูข้อมูลหรือรับฟังเรื่องราว อีกทั้งรูปภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อที่จะนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ประกอบการเรียน การสอน หรือการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

จะเห็นได้ว่า การใช้อินเทอร์เน็ตมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ รวมทั้งการพัฒนา ศักยภาพของทั้งครูและนักเรียนเป็นอย่างมาก (ธันนดา รังสิกุล : 2553) ประโยชน์ของ อินเทอร์เน็ตเกิดจากการค้นคว้าฐานข้อมูลความรู้ต่างๆ และนำมาเผยแพร่ทำให้อินเทอร์เน็ตเป็น แหล่งองค์ความรู้ที่กว้างขวางและมีประโยชน์มากมายมหาศาลหากผู้ใช้รู้จักใช้อย่างถูกวิธี นอกจากนี้ การนำอินเทอร์เน็ตมาเพื่อพัฒนาการศึกษาของประเทศ ก็จะทำให้เกิดประโยชน์และ สร้างความเท่าเทียมกันในด้านการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น สามารถช่วยในการสร้างความรู้เชื่อมโยง แหล่งความรู้ เพื่อลดช่องและระยะเวลาในการเรียนรู้ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (เพชรธิดา บุญหนุนและ ธิดาพร โตสดี: 2547)

การใช้อินเทอร์เน็ตกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

Barron และ Ivers (1996) ได้ชี้ให้เห็นว่าการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทาง การศึกษามีประโยชน์ต่อทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้เชี่ยวชาญทางการผลิตสื่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

อินเทอร์เน็ตทางการศึกษามีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ ได้แก่ การได้มีโอกาสศึกษา เรียนรู้วัฒนธรรมต่างๆที่หลากหลาย การได้เรียนรู้ประสบการณ์จากหลากหลายแหล่งข้อมูลจาก โลกปัจจุบันตามสภาพที่เป็นจริง การทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนและเพิ่มพูนทักษะในการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และการสร้างแรงจูงใจให้พัฒนาทักษะในการเขียน

ประการแรก การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ วัฒนธรรมต่างๆที่หลากหลายในสังคมโลก การใช้อินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนเปิดโอกาสช่วย ให้ผู้เรียนได้รับรู้วัฒนธรรมที่หลากหลายในแต่ละสังคมจากสื่อออนไลน์ ทำให้ได้เรียนรู้ เข้าใจและ ยอมรับวัฒนธรรมที่แตกต่างกับของตนเอง การใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางการศึกษา เช่น การ สื่อสารทางไกล ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำงานกับผู้อื่นได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงานที่ ต่างวัฒนธรรม

ประการที่สอง การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประสบการณ์จากหลากหลาย แหล่งข้อมูลจากโลกปัจจุบันตามสภาพที่เป็นจริง การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนให้สัมพันธ์กับ แหล่งข้อมูลเรียนทางอินเทอร์เน็ตจะได้ประโยชน์อย่างมากเมื่อผู้เรียนได้เข้าถึงข้อมูลที่เป็นจริงและ ทันสมัย เป็นการเปิดโลกทัศน์ของผู้เรียนให้กว้างขึ้นกว่าการเรียนแบบเดิม

ประการที่สาม การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้เรียนได้เพิ่มทักษะการคิดอย่างมีระบบ ผู้เรียนจะมีโอกาสในการพัฒนาทักษะการคิดแบบสืบสวนสอบสวนและทักษะการคิดอย่างมีระบบ เพราะลักษณะของการใช้อินเทอร์เน็ตที่ผู้เรียนต้องมีทักษะการคิดวิเคราะห์ในการเลือกรับข้อมูลข่าวสาร

ประการที่สี่ การใช้อินเทอร์เน็ตสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีทักษะในการเขียน ผู้เรียนที่มีประสบการณ์สืบค้นข้อมูล สื่อสารกับผู้สอนและผู้อื่นผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต จะมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้มีการเขียนและแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับเพื่อนๆ

นอกจากประโยชน์ของการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาที่มีต่อทั้งผู้เรียนแล้ว Barron และ Ivers (1996) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาที่มีต่อผู้สอนหลายประการเช่นเดียวกัน เมื่อมีการใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ผู้สอนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางการศึกษา การวิจัย การวางแผนการสอนและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกับผู้เชี่ยวชาญที่เชื่อมต่อเข้าสู่ระบบเช่นกัน คุณค่าของการเปิดรับข้อมูลทำให้ได้รับรู้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย สามารถนำมาปรับปรุงประสิทธิภาพของการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์ทั้งผู้เรียนและผู้สอน

การสอนแบบร่วมมือ (collaborative) ทำให้ผู้สอนมีความสามารถเพิ่มขึ้นเมื่อใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือผ่านเครือข่าย เช่น การออกแบบให้มีสภาพและการประชุมระหว่างผู้สอนเพื่ออภิปรายประเด็นอันหลากหลาย เช่น การบริหารโรงเรียนการประเมิน แนวทางการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เป็นต้น อินเทอร์เน็ตยังเป็นการเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อของผู้สอนอีกด้วย

กลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย เมื่อมีการสื่อสารทางไกลทำให้การสอนเปลี่ยนทิศทาง การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นการช่วยเพิ่มเวลาที่ผู้เรียน ทำให้ติดต่อสื่อสารกับผู้สอนเป็นรายบุคคลมากขึ้น ลดเวลาในการจดคำบรรยายในชั้นเรียนและทำให้ผู้เรียนมีเวลาทำรายงานมากขึ้น

การพัฒนาหลักสูตร เมื่อมีการสื่อสารทางไกลด้วยอินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลกับหลักสูตร ทำให้ประเด็นในการเรียนการสอนสอดคล้องกับสภาพของสังคมมากขึ้น ยกกระดับของทักษะ ความคิดในการวิเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการเรียนด้วยการใช้สื่อผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแตกต่างจากสิ่งที่สอนในห้องเรียน เพราะ เป็นวิธีการที่นำไปสู่โครงการที่เขียนจากความร่วมมือของทุกฝ่าย อินเทอร์เน็ตทำให้ได้ข้อสรุปจากหน่วยงาน ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนอกจากการสอนแบบเดิมผู้สอนและผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลจากสารานุกรม หนังสือ เอกสารงานวิจัย และโปรแกรมซอฟต์แวร์เพื่อการศึกษาจากอินเทอร์เน็ต

การใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทางการศึกษายังมีประโยชน์ที่มีต่อผู้เชี่ยวชาญการผลิตสื่ออีกด้วย เครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่ดีกว่า ประหยัดเวลากว่าและพบผลงานที่แตกต่างจากในท้องถิ่นของตนเอง Baron และ Ivers (1996) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตทางการศึกษาที่มีต่อผู้เชี่ยวชาญการผลิตสื่อไว้ดังนี้

เครือข่ายอินเทอร์เน็ตใช้เป็นแหล่งข้อมูลความรู้แหล่งใหญ่ของผู้เชี่ยวชาญการผลิตสื่อ การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ได้พบกับแหล่งข้อมูล เช่น นิตยสาร วารสาร ฐานข้อมูล ผลการวิจัย การสำรวจความคิดเห็น ภาพกราฟิก เสียง ภาพยนตร์และซอฟต์แวร์ อื่นๆที่เป็นประโยชน์ เหมือนกับย่อโลกทั้งใบมาไว้ในจอคอมพิวเตอร์

ผู้สอนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลที่ทันสมัย ข้อมูล ในอินเทอร์เน็ตนับเป็นข้อมูลที่ทันสมัยเหมาะกับการศึกษา ความสามารถในการติดต่อกับผู้เชี่ยวชาญทำให้ได้รับข้อมูลแบบปฐมภูมิจึงได้คำตอบครบประเด็นกับปัญหาที่ถาม และการได้รับทราบความคิดเห็นจากแหล่งอื่นอีกทั้งยังมีการเชื่อมโยงเอกสารไปยังห้องสมุดหรือแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ผู้สอนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ผู้สอนให้ผู้เรียนมีทักษะในด้านต่างๆเพิ่มขึ้น เช่น อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะในการศึกษาวิจัย ผู้เรียนสามารถตั้งสมมติฐาน วิเคราะห์และทำรายงานได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง เพราะมีระบบและเครื่องมือในการสืบค้นมากมายและทำให้ผลที่จัดทำขึ้นมีแหล่งข้อมูลอ้างอิงจำนวนมาก

ในระดับของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยลดความซับซ้อน การจัดเตรียมและเอกสาร เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยิ่งในการรับและปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องรับและส่งข้อมูลภายนอกองค์กร การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารเป็นการประหยัดงบประมาณ ลดการใช้กระดาษ มีความรวดเร็วมีประสิทธิผลและเป็นการบันทึกข้อมูล รวมถึงยังช่วยลดความผิดพลาดในการสื่อสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์อีกด้วย สำหรับการสื่อสารภายนอกองค์กรนั้น การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับข้อมูลที่ทันสมัยทันทีจากที่ประชุมทางการศึกษา การวิจัย และจากผู้สอน การติดต่อกับธุรกิจเอกชนหรือหน่วยงานอื่นก็ต้องใช้อินเทอร์เน็ต

สำหรับประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อการสื่อสาร การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นแนวทางที่ดีที่ทำให้การสื่อสารระหว่างโรงเรียน กองทุนสนับสนุนการศึกษา โครงการเพื่อการศึกษา องค์กรพิเศษอื่น ๆ และอาสาสมัคร ในการเชื่อมโยงไปถึงผู้นำธุรกิจท้องถิ่น ผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่

สามารถเข้าใช้อินเทอร์เน็ตได้ การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสเป็นผู้ช่วยกำหนดการบ้านของบุตรหลานและยังได้ร่วมประชุมกับครูหรือผู้ปกครองคนอื่นด้วย

การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเป็นการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาต่างประเทศ การฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษถูกจำกัดไว้เพียงแต่ในบริบทของห้องเรียน การที่จะให้เกิดพัฒนาทักษะทางภาษา โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ จริงที่พอเพียงนั้น เป็นสิ่งสำคัญเพราะเวลาเพียง 3 ชั่วโมงของคาบเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนั้น ไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เมื่ออินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ที่เต็มไปด้วยภาษาอังกฤษ เกือบ 80% ของข้อมูลข่าวสารในอินเทอร์เน็ตจะเป็นภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะครูอาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษหรือนักศึกษาเองก็สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง (Authentic Materials) รวมทั้งอินเทอร์เน็ตยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกมอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ ฟังเพลงภาษาอังกฤษออนไลน์ ค้นหาความหมายของศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านพจนานุกรมออนไลน์ เขียนจดหมายหรือข้อความภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมออนไลน์ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะสำรวจพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักศึกษาในการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ในการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษของตนเองอย่างไร

การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction)

ถึงแม้ว่าอินเทอร์เน็ตจะมีประโยชน์ แต่หากใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่ผิดอาจสร้างปัญหาให้กับสังคมได้อย่างมากมายเช่นกัน เนื่องจาก ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตไม่จำเป็นต้องเปิดเผยตัวตนที่แท้จริง สามารถแสดงความรู้สึกแบบที่ไม่สามารถกระทำได้ในชีวิตจริง จนทำให้บางคนเกิด ความรู้สึกยึดติดและพึ่งพิงกับการใช้อินเทอร์เน็ต แต่เมื่อใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณมากเกินไปจนทำให้เกิดความเสียหายกับชีวิต การเรียน หน้าที่การงาน และครอบครัว จนไม่สามารถควบคุมได้ ก่อเกิดเป็นพฤติกรรมด้านลบ ซึ่งพฤติกรรมด้านลบในลักษณะนี้ว่า การเสพติดอินเทอร์เน็ต (Internet Addiction) ซึ่งในปัจจุบันพบมากในเด็กและเยาวชน (อรรวรรณ วงศ์แก้วโพธิ์ทอง, 2554)

รัศมี สาโรจน์ (2547) กล่าวว่า การเสพติดอินเทอร์เน็ต คือการใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่เกินขนาดจนไม่สามารถควบคุม เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ และอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเวลาสำหรับกิจกรรมจำเป็นอื่นๆ ในชีวิตไม่ว่าจะเป็นการเรียน การงาน และชีวิตครอบครัว

นอกจากนั้น Young (1996) นักจิตวิทยาจากคณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิตส์เบิร์ก ได้ศึกษาลักษณะของการ เสพติดอินเทอร์เน็ต และพบว่าการเสพติดอินเทอร์เน็ตมีลักษณะ พื้นฐาน เหมือนกับการติดการพนัน และได้มีการพัฒนาคำถามเพื่อ ใช้วัดพฤติกรรมกาเสพติดอินเทอร์เน็ต

หากบุคคลใดที่ตอบว่า “ใช่” 5 ข้อขึ้นไป จะถูกจัดว่าเข้าข่ายมีพฤติกรรมกาเสพติดอินเทอร์เน็ต โดยมีข้อคำถามดังนี้

1. รู้สึกถูกรบกวนงำโดยอินเทอร์เน็ตหรือไม่ (มีการคิดคำนึง ถึงเรื่องที่ผ่านมาในกิจกรรมในอินเทอร์เน็ต และคาดการณ์สิ่งที่จะ เกิดขึ้นต่อไปในอินเทอร์เน็ต)
2. รู้สึกต้องการใช้อินเทอร์เน็ตในเวลามากขึ้น เพื่อตอบ สนองความพอใจหรือไม่
3. ไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมกาใช้ หรือหยุดการใช้ อินเทอร์เน็ตได้บ่อยครั้งหรือไม่
4. รู้สึกหมดหวัง โมโห โกรธ รู้สึกกดดัน กระสับกระส่าย เมื่อต้องหยุดใช้อินเทอร์เน็ตหรือไม่
5. ใช้เวลาในอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจเอาไว้หรือไม่
6. สูญเสียความสัมพันธ์ทางสังคม หน้าทีการทำงาน การ เรียน หรือโอกาสต่างๆ เพราะการใช้อินเทอร์เน็ตหรือไม่
7. โกหกหรือปกปิดครอบครัว เพื่อนหรือบุคคลรอบข้าง เกี่ยวกับพฤติกรรมกาใช้อินเทอร์เน็ตหรือไม่
8. ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นหนทางหลีกเลี่ยงจากปัญหา หรือ บรรเทาอ่อนคลาย อารมณ์ ความรู้สึกกดดัน หมดหวังหรือไม่

จึงอาจกล่าวได้ว่า การเสพติดอินเทอร์เน็ตเป็นพฤติกรรม ที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีการจัดระเบียบความคิดและการควบคุมความ ต้องการตนเองผิดพลาด จนทำให้ไม่สามารถควบคุมตนเองให้ใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างเหมาะสมจนอินเทอร์เน็ตเข้าไปแทรกแซงกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวันมากเกินไป ซึ่งจะพบมากในกลุ่ม เยาวชนและคนวัยรุ่นที่กำลังอยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็น การเสพติด อินเทอร์เน็ตจะมีการคล้ายกับคนติดยาเสพติด คือมีการอยาก ยา มีความโหยหา ต้องการบ่อยๆ เมื่อว่างจะต้องหาโอกาสเข้าใช้ อินเทอร์เน็ต ถึงแม้บางครั้งจะไม่มีจุดมุ่งหมายในการใช้งานที่ ชัดเจน โดยรูปแบบการเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้นอาจมีหลายรูปแบบ เช่น การติตเว็บโป้ การติตเกมออนไลน์ การติตการพนันออนไลน์ เป็นต้น

ผลกระทบของการเสพติดอินเทอร์เน็ต

การเสพติดอินเทอร์เน็ตส่งผลกระทบต่อผู้เสพติดในหลายด้าน อาทิ ด้านการศึกษา ด้านการทำงาน รวมถึงด้านมนุษยสัมพันธ์ กับคนรอบข้าง และด้านการเข้าสังคม ทำให้กลายเป็นเด็กที่มีสมาธิสั้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรวมถึงการตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ อย่างผิดพลาด โดยสามารถแบ่งปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเสพติดอินเทอร์เน็ตออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ปัญหาทางการเรียน การใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตมากๆ จะทำให้นักเรียน นักศึกษา ไม่มีเวลาทำการบ้าน ศึกษาหาความรู้ และไม่สนใจการเรียน เพราะจิตใจมัวแต่จดจ่อกับการสนทนาออนไลน์ และการเล่นเกมออนไลน์

2. ปัญหาด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็น ความสัมพันธ์กับเพื่อน หรือ ครอบครัว โดยผู้เสพติดจะไม่สนใจ ครอบครัว ละทิ้งหน้าที่ประจำวันเพื่อเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ต ผู้เสพติดจะใช้เวลาไม่น้อยลงกับบุคคลรอบข้างในชีวิต เพื่อที่จะมีเวลา เข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตมากยิ่งขึ้น การปรับตัวเข้าสู่สังคมคนจริงๆ เริ่ม ถดถอยและอาจหายไปสู่อสังคมนไซเบอร์ นำไปสู่การถูกล่อลวง และ ละเมิดทางเพศ

3. ปัญหาทางการเงิน ผู้เสพติดจะสูญเสียค่าใช้จ่าย เป็นจำนวนมากไปกับกิจกรรมใน อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นค่า บริการการใช้อินเทอร์เน็ตที่ต้องเสียที่ร้านอินเทอร์เน็ต ค่าโทรศัพท์ รวมถึงการติดพนันออนไลน์ เป็นต้น

4. ปัญหาด้านอาชีพการงาน การเสพติดอินเทอร์เน็ตนั้น ทำให้ประสิทธิภาพในการทำงาน ลดลง และการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่

5. ปัญหาด้านร่างกาย การใช้อินเทอร์เน็ตที่มากเกินไป ทำให้เกิดการพักผ่อนที่ไม่เพียงพอ เกิดปัญหาทางด้านสายตาที่เกิด จากการมองจอคอมพิวเตอร์นานๆ กล้ามเนื้อแขนขาอ่อนแรง เพราะนั่งในท่าเดิมเป็นระยะเวลานานเกิดอาการเมื่อยล้า เสียความ สมดุลทางอารมณ์ เช่น อารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย ศักยภาพ การสื่อสารทางสัมผัสทางตา หู จมูก ลดลง เป็นต้น

อินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือนกับดาบสองคม หากใช้ไป ในทางที่ถูกต้องเหมาะสมก็จะได้รับ ประโยชน์จากการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างมากมาย แต่หากใช้ในทางที่ไม่ถูกไม่ควร อาจเกิดปัญหา และพิษภัยอย่างมหันต์โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับ เด็ก เยาวชนและวัยรุ่นที่ยังมีวุฒิภาวะไม่มากพอ ไม่มี ภูมิคุ้มกันที่จะควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจนทำให้เป็นโรคเสพติดอินเทอร์เน็ต หากได้รับการดูแล เอาใจใส่จากผู้ปกครอง และให้ความรู้ที่ถูกต้องในการใช้อินเทอร์เน็ต เด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้คน ในสังคมไทยก็จะมี ความเข้มแข็งปราศจากโรค เสพติดอินเทอร์เน็ต

การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

แรงจูงใจเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ เพราะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพลัง มีความพยายาม และมีความตั้งใจอย่างแรงกล้า ที่จะทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ สิ่งที่เป็นเงื่อนไขทำให้เกิด แรงจูงใจ คือ ความพร้อม และการมีเป้าประสงค์ของ ผู้เรียนส่วนความมุ่งหวัง สิ่งล่อใจ (Incentive) จะเป็นสิ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดความต้องการที่จะได้รับความสัมฤทธิ์ผล บทบาทโดย ละเอียดของแรงจูงใจมี

การสร้างแรงจูงใจในการเรียน เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ เช่น บรรยากาศในการเรียน วิธีการสอน ลักษณะทางอารมณ์และบุคลิกภาพของครู เนื้อหาที่เรียน ตลอดจนความต้องการ ความสนใจ เป้าหมาย และแรงกดดันต่าง ๆ ในตัวผู้เรียน

วูล์ฟล์ค (อ้างถึงใน แสงเดือน ทวีสิน : 2545) ได้สรุปแนวทางการสร้างเสริมแรงจูงใจในการเรียนไว้อย่างน่าสนใจว่าการสร้างแรงจูงใจจะเกี่ยวข้องกับคำถามที่ผู้เรียนต้องถามตัวเองว่าตนเองจะสามารถเรียนหรือทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ หรือตนเองอยากจะเรียนหรือทำสิ่งนั้นหรือไม่ และ อะไรคือสิ่งที่ตนเองต้องการทำให้สำเร็จ รวมทั้งการถามตนเองว่าเราจะสามารถเรียนหรือทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ หากผู้เรียนเชื่อว่า ตนเองสามารถทำได้ เขาย่อมเกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือทำสิ่งนั้น ซึ่งแนวการสร้างเสริมแรงจูงใจในประเด็นนี้ถือว่าการสร้างเสริมความเชื่อมั่น และการคาดหวังเชิงบวกในการเรียนหรือกระทำการสิ่งนั้นแก่ผู้เรียน ในกรณีที่ถามว่าอยากเรียนหรือทำสิ่งนั้นหรือไม่ ถ้าหากเราอยากเรียนหรืออยากทำก็หมายความว่า เราเกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือทำสิ่งนั้น แนวการสร้างเสริมแรงจูงใจในประเด็นนี้ก็คือ การให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน ส่วนคำถามที่ว่าอะไรคือสิ่งที่ตนเองต้องการทำให้สำเร็จ ถ้าผู้เรียนสามารถตอบคำถามนี้ได้ เขาย่อมเกิดแรงจูงใจในการเรียนหรือทำสิ่งนั้น วูล์ฟล์ค กล่าวเน้นว่าแนวการสร้างเสริมแรงจูงใจในประเด็นนี้ก็คือ การช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมุ่งมั่นและใส่ใจในสิ่งที่เรียนหรือสิ่งที่จะทำ

นักจิตวิทยาปัจจุบันได้ศึกษาและสรุปว่า องค์ประกอบของแรงจูงใจ มี 3 ด้านคือ

1.องค์ประกอบทางด้านกายภาพ (Biological Factor) ในองค์ประกอบด้านนี้จะพิจารณาถึงความต้องการทางกายภาพของมนุษย์ เช่น ความต้องการปัจจัย 4 เพื่อจะดำรงชีวิตอยู่ได้

2.องค์ประกอบทางการเรียนรู้ (Learned Factor) องค์ประกอบด้านนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากองค์ประกอบข้อ 1 ทั้งนี้เพราะมนุษย์ทุกคนไม่สามารถได้รับการตอบสนองความต้องการในปริมาณ ชนิด และคุณภาพตามที่ตนเองต้องการ และในหลาย ๆ ครั้ง สิ่งแวดล้อมเป็นตัววางเงื่อนไขในการสร้างแรงจูงใจของมนุษย์

3.องค์ประกอบทางด้านการคิด (Cognitive Factor)

จะเห็นได้ว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียน นอกจากจะขึ้นกับความสามารถแล้วยังขึ้นกับแรงจูงใจ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูง แต่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ก็จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ ประเด็นสำคัญในที่นี้ก็คือจะทำอย่างไรจึงจะสามารถช่วยผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ (แสงเดือน ทวีสิน: 2537)ในห้องเรียนห้องหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยนักเรียนที่มีระดับแรงจูงใจแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากความสามารถและประสบการณ์เกี่ยวกับการเรียนรู้แต่ละวิชาผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จและสอบได้คะแนนดี มักจะไม่มีปัญหาเกี่ยวกับแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ แต่ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้นั้น การส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้แต่เดิมมักจะเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของครูแต่ผู้เดียวที่จริงแล้ว การส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นหน้าที่ของผู้เรียนและผู้ปกครองของนักเรียนด้วยฉะนั้นจึงจำเป็น

ที่ครูจะต้องหาวิธีการที่จะช่วยผู้เรียนและผู้ปกครองให้ทำงานร่วมกับครู เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ "ส่งเสริมแรงจูงใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้ เพื่อความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน"แรงจูงใจ (ปราณี เอี่ยมลออภักดี: 2547)

ทฤษฎีและการศึกษาเรื่องการจูงใจ

แรงจูงใจ คือพลังผลักดันให้คนมีพฤติกรรม และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย คนที่มีแรงจูงใจสูง จะใช้ความพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่คนที่มีแรงจูงใจต่ำ จะไม่แสดงพฤติกรรม หรือไม่ก็ล้มเลิก การกระทำ ก่อนบรรลุเป้าหมาย (ปราณี เอี่ยมลออภักดี: 2547)

มีทฤษฎีและการศึกษาเรื่องการจูงใจเป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ซึ่งมีทั้งทฤษฎีและการศึกษาที่ว่าด้วยการจูงใจโดยตรง และทฤษฎีและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจูงใจ ในส่วนของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตเกิดจากความต้องการ ความต้องการของมนุษย์เรามีความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจของบุคคลมากที่สุดและความต้องการของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจ (ปราณี เอี่ยมลออภักดี: 2547) ทฤษฎีที่สนับสนุนความต้องการของมนุษย์ที่เกิดจากแรงจูงใจ ก็คือ ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์

มาสโลว์ (อ้างถึงใน แสงเดือน ทวีสิน : 2537) เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มมนุษย์นิยม ทฤษฎีของเขาได้ชื่อว่าเป็นทฤษฎีที่จัดลำดับขั้นความต้องการของบุคคล โดยอธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการเป็นลำดับขั้น ซึ่งพบว่าบุคคลมักดิ้นรนตอบสนองความต้องการขั้นต่ำสุดก่อน เมื่อได้รับการตอบสนองแล้ว จึงแสวงหาความต้องการขั้นสูงขึ้นไปตามลำดับ ในยุคแรกๆ ที่มาสโลว์ทำการศึกษา เขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับ ลำดับ 1-4 เป็นความต้องการระดับต้น ลำดับที่ 5 เป็นความต้องการระดับสูง ในยุคต่อมามาสโลว์ ได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมและแบ่งความต้องการลำดับที่ 5 ให้ละเอียดออกไปอีกเป็น 3 ลำดับ รวมใหม่ทั้งหมดเป็น 7 ลำดับขั้นของความต้องการดังต่อไปนี้

ลำดับขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (physical needs) คือความต้องการตอบสนองความหิวกระหาย ความเหนื่อย ความง่วง ความต้องการทางเพศ ความต้องการขับถ่าย ความต้องการมีกิจกรรมทางร่างกาย และความต้องการสนองความสุขของประสาทสัมผัส

ลำดับขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (safety needs) คือความต้องการการคุ้มครองปกป้องรักษา ความอบอุ่นใจ ความปราศจากอันตราย และต้องการหลีกเลี่ยงความวิตกกังวล

ลำดับขั้นที่ 3 ความต้องการความเป็นเจ้าของ และความรัก (belongingness and love needs) คือความอยากมีเพื่อน มีพวกพ้อง มีกลุ่ม มีครอบครัว และมีความรัก ขั้นนี้จัดเป็นความต้องการทางสังคม

ลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการเป็นที่ยอมรับ ยกย่อง และเกียรติยศชื่อเสียง (esteem needs) คือความอยากมีชื่อเสียง มีหน้ามีตา มีคนยกย่องเลื่อมใส มีความเด่นดัง และต้องการความรู้สึกที่ดีของคนอื่นต่อตน

ลำดับขั้นที่ 5 ความต้องการใฝ่รู้ใฝ่เรียน (need to know and understand) คือความอยากรู้ อยากเข้าใจ อยากมีความสามารถ อยากมีประสบการณ์

ลำดับขั้นที่ 6 ความต้องการทางสุนทรียะ (aesthetic needs) ได้แก่ความต้องการด้านความดี ความงาม คุณธรรม และความละเอียดอ่อนทางจิตใจ

ลำดับขั้นที่ 7 ความต้องการความสำเร็จ หรือความสมบูรณ์แบบในชีวิต (self actualization needs) ขั้นนี้ถือว่าเป็นความต้องการสูงสุดแห่งความเป็นมนุษย์ ซึ่งจะเกิดขึ้นนี้ได้ต้องปูพื้นฐานให้บุคคลได้ตอบสนองความต้องการของตนในลำดับขั้นที่ 1 เป็นลำดับมาจนถึงระดับสูง หรือสร้างความรู้สึกรู้สึก “พอ” ในความเป็นเขาเสียก่อน ซึ่งบุคคลประเภทนี้มักได้รับประสบการณ์สูงสุด คือได้รับประสบการณ์เข้มข้นบางประการด้วยตนเองจนตระหนักในสภาพความเป็นจริงแห่งชีวิต ซึ่งบางคนกล่าวว่าเข้าถึงปรัชญาชีวิต หรือสัจธรรมแห่งชีวิต

ความต้องการทั้ง 7 ลำดับขั้นตอนตามแนวคิดของมาสโลว์นั้น ตั้งอยู่บนข้อสมมติฐานที่ว่า (ปราณี เอี่ยมลออภักดี : 2547) (1) มนุษย์มีความต้องการและไม่เคยถึงจุดของความพอใจ เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการหนึ่ง ความต้องการอื่นก็จะเข้ามาแทนที่ (2) เมื่อความต้องการใดๆ ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นแรงจูงใจอีกต่อไป ดังนั้น แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์และแรงจูงใจตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ จะสามารถอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นไปในทางที่ตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลทั้งในด้านส่วนตัวและสังคม

จากข้อมูลทฤษฎีของมาสโลว์ด้านความต้องการของมนุษย์นั้น ปราณี เอี่ยมลออภักดี (2547) อธิบายว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นไปตามการสนองตอบความต้องการของผู้ใช้งาน ยกตัวอย่างเช่น การใช้อีเมล เป็นไปในทางที่ตอบสนองความต้องการทางสังคม ความต้องการให้สังคมยอมรับในความสำเร็จของตน ความต้องการมีเพื่อน ความต้องการความรักและมิตรภาพ รวมทั้งความต้องการความเป็นเจ้าของ เป็นต้น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดตามข่าวต่างๆทางเว็บไซต์ เช่น การอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ ข่าวหุ้น หรือพยากรณ์อากาศ แบบออนไลน์ ก็เป็นไปในทิศทางที่ตอบสนองความต้องการความปลอดภัย เช่น ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงทางวิชาชีพ เป็นต้น หากใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล ชมสินค้า ก็อาจเป็นไปในทางที่ตอบสนองความต้องการทางร่างกาย ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อมลยา ศิริชนะ (2542) ที่ศึกษาความรู้ ทักษะคิด และการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นไปเพื่อความต้องการรับทราบข้อมูลข่าวสาร เพื่อต้องการให้เป็นคนทันสมัยในยุค สังคมสารสนเทศ รวมถึงความต้องการสื่อสารและหาความบันเทิง นอกจากนี้พฤติกรรมการใช้งานทางอินเทอร์เน็ต จะเป็นไปในทางที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานของคุณค่าเป็นสำคัญแล้ว สถานภาพของคุณค่า เช่น อายุ เพศ รายได้ สถานภาพทางสังคม ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้งานทางอินเทอร์เน็ตอีกด้วย

ดังนั้น ผลการศึกษานี้ จะช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบถึงพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม และ ทักษะคิดในการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาเพื่อการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ทางภาษา รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น กระตุ้นให้มีกิจกรรมระหว่างผู้เรียนและผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ภาษาอยู่ในสถานการณ์ที่เป็นจริงมากขึ้น ผู้เรียนได้ใช้ทักษะทั้งสี่ด้านของภาษา ให้มีความสำคัญกับเนื้อหาที่หลากหลายและวัฒนธรรมที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางในการบูรณาการการสอนภาษาอังกฤษกับสื่อที่ทันสมัยที่สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาและตรงกับความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง และเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนให้เป็นอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อินเ ทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทมากมายในสถาบันการศึกษา ซึ่งก็ได้มีผู้ทำการศึกษา เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต ไว้ดังนี้

น้องนุช ศักดินาเกียรติกุล (2547) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใ้ งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหา ข้อมูล สถานที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต คือ ที่บ้าน ระยะเวลาการใช้งานอินเทอร์เน็ตในแต่ละครั้ง คือ 1-2 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ใช้งานอินเทอร์เน็ต คือ 20.00 น.ถึง 24.00น. ประเภทเว็บไซต์ที่ใช้งานมากที่สุด คือ ประเภทบันเทิงเป้าหมายหลักในการใช้งานอินเทอร์เน็ตคือ ค้นหาข้อมูล

สุนิสา มาณพ (2550) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษاپริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ การใช้อินเทอร์เน็ตตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ใช้บริการอินเทอร์เน็ตที่บ้าน/ที่พักอาศัย โดยใช้ 3-4 ครั้ง/ สัปดาห์ แต่ละครั้งจะใช้เวลา 1-2 ชั่วโมงในช่วงเวลากลางคืนก่อนเที่ยงคืน และใช้ด้านการศึกษา เพื่อการลงทะเบียนผ่านอินเทอร์เน็ต ในด้านบันเทิงจะใช้เพื่อการดูหนังฟังเพลงมากที่สุด

RKumar และ Amritpal Kaur (2004) ทำการวิจัยเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตโดยอาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัย Shaheed Bhaget Singh College of Engineering and Technology. ผลการวิจัยพบว่า 46.7% ของอาจารย์ 36.7% ของนักศึกษา ใช้งานอินเทอร์เน็ต ทุกวัน สถานที่ที่ใช้ส่วนใหญ่คือในสถานศึกษา Yahoo เป็น search engine ที่นิยมใช้มากที่สุด

Ruzgar (2005) ได้ศึกษาเรื่อง วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตและการเรียนรู้ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต ผลการศึกษาสรุปได้ว่า อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในชีวิตการ เป็นนักศึกษาและพบว่านักศึกษาทั้งหมด 100% มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต นักศึกษา 36% ใช้เวลา กับการใช้อินเทอร์เน็ต 1-10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ กิจกรรมออนไลน์ที่นิยมใช้มากที่สุดได้แก่ การรับ- ส่งอีเมลล์ รองลงมาคือการอ่านข่าวและหาข้อมูลข่าวสารด้านกีฬา หาข้อมูลงานวิจัยหรืองานที่ ได้รับมอบหมาย พูดคุยผ่านโปรแกรมออนไลน์ (Chat) และ หาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ

Muhammad Safdar และคณะ (2010) สํารวจพฤติกรรมและทัศนคติในการใ้ อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในปากีสถาน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน วัตถุประสงค์หลักคือเพื่อการติดต่อสื่อสารและการศึกษา นักศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการ ติดต่อสื่อสาร

อาทิตยา เวียงนิล และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2555) สํารวจการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนและการรับรู้ ถึงประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มี

ต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างใน งานวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่เป็นที่นิยมรองลงมาคือ กิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ กิจกรรมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ กิจกรรมการอ่านป้ายประกาศ หรือป้ายโฆษณา ที่เป็นภาษาอังกฤษ และ กิจกรรมการตั้งค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ ตามลำดับ กิจกรรมที่มีประสิทธิผลใน การพัฒนาภาษาอังกฤษสูงที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมการแปลข้อความ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษกับคุณครู การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และ กิจกรรมการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า นักเรียนรับรู้ถึงประโยชน์ของการเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

อาทิตยา เวียงนิล และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2555) สำนวจการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนและการรับรู้ ถึงประสิทธิผลของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างใน งานวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในหลักสูตรภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่เป็นที่นิยมรองลงมาคือ กิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ กิจกรรมการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ กิจกรรมการอ่านป้ายประกาศ หรือป้ายโฆษณา ที่เป็นภาษาอังกฤษ และ กิจกรรมการตั้งค่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ ตามลำดับ กิจกรรมที่มีประสิทธิผลใน การพัฒนาภาษาอังกฤษสูงที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมการแปลข้อความ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย กิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษกับคุณครู การเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และ กิจกรรมการฟังเพลงภาษาอังกฤษ ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า นักเรียนรับรู้ถึงประโยชน์ของการเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักเรียนรับรู้ถึงประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่ สามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียนเหล่านี้ยังเป็นแหล่งทรัพยากรที่นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้มาจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย เพราะนักเรียนสามารถ เตรียมตัวก่อนการเข้าชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง ประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนได้รับ การกล่าวถึงในงานวิจัยของ ซูห์ และคณะ (Suh et. al., 1999) ซึ่งเป็นการวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์การทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน

ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษ ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียนนั้นมีประโยชน์ในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างไรก็ตามกิจกรรมเหล่านี้ จะไม่สามารถแทนที่การเรียนการสอนตามหลักสูตรในชั้นเรียนได้ และกิจกรรมแต่ละกิจกรรมนั้น ไม่ได้มีประสิทธิผล ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเหมือนกันในทุกๆ กิจกรรม นูนาน (Nunan, 1989) ได้สรุปไว้ว่า แหล่ง ทรัพยากรการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่นอกชั้นเรียนนั้นมีส่วนช่วยทำให้นักเรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ อย่างประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้กล่าวไว้อีกว่า การสร้างทักษะความสามารถในการเรียนรู้ และการกระตุ้นให้เกิดการใช้ความรู้นอกชั้นเรียนนั้น เป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ภาษา ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนนั้น ควรอยู่ภายใต้การแนะนำที่เหมาะสมของบุคคลที่มีประสบการณ์ เช่น ครู หรือ พ่อ แม่ เป็นต้น เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนแต่ละคนนั้นรับรู้ถึงประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนแต่ละกิจกรรมที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเองต่างกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ ของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งทั่วประเทศ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดย นำเสนอเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2 555 ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งทั่วประเทศ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2555 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของยามาเน่ (Yamane)

จากจำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น 129,234 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 893 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งเลือกเก็บจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง แบ่งเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของแต่ละสถาบัน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรนักศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

จำนวนประชากรนักศึกษาและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	10,835	99
2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	12,571	99
3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	8,785	99
4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ	11,408	99
5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	8,866	99
6 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	20,598	100
7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	19,624	99
8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	14,160	99
9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	22,387	100
รวม	129,234	893

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลแต่ละแห่งซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบ

เลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ในการวัดระดับการใช้อินเทอร์เน็ตมีเกณฑ์ ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 81 ขึ้นไป
บ่อยครั้ง	หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 61-80
เป็นบางครั้ง	หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 41-60
นานๆ ครั้ง	หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 21-40
ไม่เคยเลย	หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 20

เกณฑ์การประเมินค่าวัดระดับการใช้อินเทอร์เน็ตฯ มีอยู่ 5 ระดับ ซึ่งการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการของเบส (Best J.W. อ้างถึงในพิชิต ฤทธิ์จรูญ. 2547 : 257) ดังนี้

ระดับคะแนน 4.50 - 5.00	คะแนน	หมายความว่า การใช้งานมากที่สุด
ระดับคะแนน 3.50 - 4.49	คะแนน	หมายความว่า การใช้งานมาก
ระดับคะแนน 2.50 - 3.49	คะแนน	หมายความว่า การใช้งานกลาง
ระดับคะแนน 1.50 - 2.49	คะแนน	หมายความว่า การใช้น้อย
ระดับคะแนน 1.00 - 1.49	คะแนน	หมายความว่า การใช้น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมินค่าวัตรระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตฯ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Scale) ในการวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตมีเกณฑ์ ดังนี้

ระดับคะแนน 4.50 - 5.00 คะแนน หมายความว่า เห็นด้วยมากที่สุด

ระดับคะแนน 3.50 - 4.49 คะแนน หมายความว่า เห็นด้วยมาก

ระดับคะแนน 2.50 - 3.49 คะแนน หมายความว่า เห็นด้วยปานกลาง

ระดับคะแนน 1.50 - 2.49 คะแนน หมายความว่า เห็นด้วยน้อย

ระดับคะแนน 1.00 - 1.49 คะแนน หมายความว่า เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open ended)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวทาง หรือแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือวิธีการวิจัย และดำเนินการสร้างแบบสอบถามการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษา โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสร็จแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวิจัยและด้านการศึกษา ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (Content Validity) พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของภาษาที่ใช้

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปทดลองใช้

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ ครอนบาค (Cronbach' Alpha Coefficient)

6. จัดทำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ทำการแจกแบบสอบถามออกไปยังนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 893 ชุด
2. จัดเก็บรวบรวมแบบสอบถาม
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบในแบบสอบถาม
4. จัดหมวดหมู่ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ โดยนำวิธีทางสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เกี่ยวกับ พฤติกรรมการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. เปรียบเทียบ พฤติกรรมการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติโดยการทดสอบค่าที (t-test)
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 4 มาแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง
5. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตในการเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติโดยการทดสอบค่าที (t-test)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 5 ผลการนำเสนอแบบสอบถามตอนที่ 3 มาแจกแจงความถี่แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิเคราะห์โดยการแจกแจงหาค่าความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลจำนวนแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	จำนวน	ร้อยละ
พระนคร	78	9.4
กรุงเทพ	69	8.3
รัตนโกสินทร์	99	11.9
สุวรรณภูมิ	100	12.0
ตะวันออก	99	11.9
ล้านนา	90	10.8
อีสาน	99	11.9
ศรีวิชัย	99	11.9
ธัญบุรี	97	11.7
รวม	830	100

จากตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูล จำนวนแบบสอบถามที่ส่งกลับคืนมายังผู้วิจัย จำแนกตามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิส่งแบบสอบถามกลับคืนมามากที่สุด จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 รองลงมาคือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ตะวันออก อีสาน และศรีวิชัย จำนวนแห่งละ 99 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวน และค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	506	61
หญิง	324	39
รวม	830	100

จากตารางที่ 4.2 แสดงข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษา ส่วนใหญ่เป็นเพศ ชายมากที่สุด จำนวน 506 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และเป็นเพศ หญิง จำนวน 324 คน คิดเป็นร้อยละ 39

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตาม
ชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	375	45.2
ชั้นปีที่ 2	151	18.2
ชั้นปีที่ 3	103	12.3
ชั้นปีที่ 4	197	23.7
รวม	830	100

จากตารางที่ 4.3 แสดงข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 จำนวน 375 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 รองลงมา

ชั้นปีที่ 4 จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2
ชั้นปีที่ 3 จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ตามลำดับ

**ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตาม
สาขาวิชาที่ศึกษา**

สาขา	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	489	58.9
สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์	341	41.1
รวม	830	100

จากตารางที่ 4.4 แสดงข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของนักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 489 คน คิดเป็นร้อยละ 58.9 และศึกษาอยู่ในสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรม การใช้ อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน เป็นรายข้อ

พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ		– X	S.D.	ระดับค่าเฉลี่ยของ ความถี่
	ด้านการอ่าน			
1	นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาอังกฤษ	1.65	1.92	น้อย
5	นักศึกษาอ่านข่าวภาษาอังกฤษในเว็บไซต์	1.69	1.93	น้อย
6	นักศึกษาทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์	3.21	1.75	ปานกลาง
7	นักศึกษาอ่านอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ	2.42	1.79	น้อย
10	นักศึกษาอ่านบทความหรือตำราที่เป็นภาษาอังกฤษใน เว็บไซต์	2.31	1.81	น้อย
	รวม	2.26	1.79	น้อย

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งมีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในด้านการอ่านโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.26$)

และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ ($\bar{x} = 3.21$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับน้อย

ตารางที่ 4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกรการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการเขียน เป็นรายชื่อ

พฤติกรรมกรใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ		- X	S.D.	ระดับค่าเฉลี่ยของ ความถี่
	ด้านการเขียน			
1	นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาอังกฤษ	1.65	1.92	น้อย
6	นักศึกษาทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์	3.21	1.75	ปานกลาง
8	นักศึกษาเขียนอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ	2.36	1.79	น้อย
9	นักศึกษาเขียนข้อความโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมสังคมออนไลน์(เช่น MSN Messenger, Facebook, และ Skype)	1.26	1.65	น้อยที่สุด
13	นักศึกษาเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ	3.03	1.85	ปานกลาง
	รวม	2.30	1.81	น้อย

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งมีพฤติกรรมกรใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในด้านการเขียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.30$) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักศึกษาทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ ($\bar{X} = 3.21$) รองลงมาคือการเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.03$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางทั้งสองข้อ ส่วนพฤติกรรมกรใช้งานอินเทอร์เน็ตในเขียนอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.36$) ส่วนข้อที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดได้แก่เขียนข้อความโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมสังคมออนไลน์(เช่น MSN Messenger, Facebook, และ Skype) ($\bar{X} = 1.26$)

ตารางที่ 4.7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการพูดและการฟัง เป็นรายชื่อ

พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ		– X	S.D.	ระดับค่าเฉลี่ยของ ความถี่
	ด้านการพูดและการฟัง			
1	นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาอังกฤษ	1.65	1.92	น้อย
3	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	2.47	1.78	น้อย
4	ดูภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ	2.36	1.69	น้อย
11	ดูทีวีออนไลน์ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ	2.76	1.75	น้อย
12	ร้องคาราโอเกะเพลงภาษาอังกฤษใน Youtube	3.21	1.83	ปานกลาง
	รวม	2.49	1.80	น้อย

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งมีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในด้านการพูดและการฟังโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.49$) และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ร้องคาราโอเกะเพลงภาษาอังกฤษใน Youtube ($\bar{x} = 3.21$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับน้อย เรียงลำดับจากการดูทีวีออนไลน์ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.76$) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษน้อย ($\bar{x} = 2.47$) การดูภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.36$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของพฤติกรรม การใช้ อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (ทั้ง 9 แห่ง) เป็นรายด้าน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคล(ทั้ง 9 แห่ง)	ระดับของพฤติกรรม		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ	2.65	1.89	น้อย
2. ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ	2.47	1.79	น้อย
3. ด้านการพูดและการฟังภาษาอังกฤษ	2.36	1.76	น้อย
รวม	2.50	1.82	น้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในรายด้านและใน ภาพรวม อยู่ในระดับ น้อย ($\bar{x} = 2.50$) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.65$) รองลงมาคือ ด้านการเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.47$) และสุดท้ายคือ ด้านการพูดและ การฟังภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 2.36$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบ พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4.9 ตารางการเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการ พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล(ทั้ง 9 แห่ง) แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาแยกตามมหาวิทยาลัย พบว่า

1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับสูงสุด คืออยู่ในระดับปานกลาง มี 4 ข้อ ได้แก่ การทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ ($\bar{X} = 3.21$) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.06$) การเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.03$) และการร้องคาราโอเกะเพลงภาษาอังกฤษใน Youtube ($\bar{X} = 2.76$)
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในหัวข้อ การทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์มากที่สุด ($\bar{X} = 3.87$) รองลงมา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิคือ ($\bar{X} = 3.51$)
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ($\bar{X} = 3.40$)
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ($\bar{X} = 3.40$)

5. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้อินเทอร์เน็ตการร้องคาราโอเกะเพลง ภาษาอังกฤษใน Youtube มากที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) รองลงมาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ($\bar{X} = 3.40$)
6. ส่วนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ที่พบน้อย ที่สุดคือการเขียนข้อความโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมสังคมออนไลน์(เช่น MSN Messenger, Facebook, และ Skype) ซึ่งพบว่าไม่มีพฤติกรรม การใช้ อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในข้อนี้้น้อยที่สุด ได้แก่ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ($\bar{X} = 1.14$)

ตารางที่ 4.10 ตารางการเปรียบเทียบ ความคิดเห็น การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล(ทั้ง 9 แห่ง) แสดงผลเป็นค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเมื่อพิจารณาแยกตามมหาวิทยาลัย พบว่า

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่า รูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษส่วนมากจะสามารถช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ คือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มี 10 ข้อ โดย 3 ลำดับแรกได้แก่ การทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ ($\bar{x} = 3.84$) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านและเขียนอีเมลเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.78$) และการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด ($\bar{x} = 3.77$)
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่า รูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษส่วนมากจะสามารถช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ คือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มี 3 ข้อ ได้แก่ การอ่านบทความหรือตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.44$) การดูทีวีออนไลน์เป็นเสียงภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 3.43$) และการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อร้องคาราโอเกะจาก Youtube ($\bar{x} = 3.40$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในด้านการใช้สารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

สรุปผลของการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยพฤติกรรมและความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการอ่าน การเขียน การพูดและการฟัง ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยในทุกด้าน ทั้ง ในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง
5. เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในรายข้อพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งเห็นด้วยอยู่ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ทั้ง ในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง

การอภิปรายผล

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยในทุกด้าน ทั้ง ในด้านการอ่าน ด้านการเขียน และด้านการพูดและการฟัง นักศึกษาส่วนใหญ่ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์อยู่ในระดับปานกลางซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ทำมากกว่ากิจกรรมอย่างอื่น อาจเป็นสาเหตุเนื่องมาจากการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักศึกษาฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ Rajaram (2011) ที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้อินเทอร์เน็ตสามารถกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ในการพัฒนาทักษะด้านการเขียน พบว่า นักศึกษามีการเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน อาจเป็นเพราะการเขียนคำอวยพรเป็นภาษาอังกฤษเป็นการเขียนข้อความสั้นๆ ที่มีรูปแบบปรากฏให้เห็นตัวอย่างมากมาย ทำให้นักศึกษาสามารถเขียนตามได้ไม่ยากนัก ในขณะที่การเขียนอีเมลเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับน้อย เนื่องจากนักศึกษาต้องใช้ความรู้และทักษะที่เพิ่มขึ้น การเขียนอีเมลจึงยากกว่าการเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ ในด้านการพูดและการฟัง จะเห็นได้ว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในด้านการพูดและการฟังโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ และร้องคาราโอเกะเพลงภาษาอังกฤษใน Youtube ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับข้ออื่นๆ คือการดูทีวีออนไลน์ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ การดูภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ จะอยู่ในระดับน้อย จะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่เป็นกิจกรรมด้านบันเทิงมักเป็นที่นิยมในหมู่นักศึกษาโดยเฉพาะการดูหนังฟังเพลง ซึ่งผลของการวิจัยสอดคล้องกับ อาทิตยา เวียงนิล และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2555) ซึ่งพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ กิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ กิจกรรมที่เป็นที่นิยมรองลงมาคือ กิจกรรมฟังเพลงภาษาอังกฤษ

2. เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในรายข้อพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษที่อยู่ในระดับสูงที่สุด คืออยู่ในระดับปานกลาง มี 4 ข้อ ได้แก่ การทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษ การเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ และ การร้องคาราโอเกะเพลงภาษาอังกฤษใน Youtube นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในหัวข้อ การทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ มากที่สุด รองลงมา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จะเห็นได้ว่านักศึกษาในปัจจุบันมีพฤติกรรมในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเรียนการสอนในชั้นเรียน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในเชิงบวก ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษว่า รูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษส่วนมากจะสามารถช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ คือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก มี 10 ข้อ โดย 3 ลำดับแรกได้แก่ การทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านและเขียนอีเมลเป็นภาษาอังกฤษ และ

การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วนความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการใช้งานอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษส่วนมากเห็นว่าจะสามารถช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้ คือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง มี 3 ข้อ ได้แก่ การอ่านบทความหรือตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ การดูทีวีออนไลน์เป็นเสียงภาษาอังกฤษ และการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อร้องคาราโอเกะจาก Youtube

ข้อเสนอแนะ

ในขณะที่นักศึกษามีทัศนคติหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับ การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในเชิงบวก นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในหลากหลายประเภท หลากหลายกิจกรรมมีประโยชน์ในด้านการเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษได้ แต่อย่างไรก็ตามพฤติกรรมการทำกิจกรรมผ่านการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งพบว่ายังอยู่ในระดับที่น้อย มีบางกิจกรรมเท่านั้นที่อยู่ในระดับปานกลาง จากคำถามปลายเปิดพบว่า นักศึกษาคิดว่าการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก นักศึกษาบางคนกล่าวว่าไม่อยากจะอ่านแล้วต้องเปิดพจนานุกรมออนไลน์เพื่อหาความหมายของศัพท์ยาก ดังนั้น การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่เป็นภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาและความอดทนเป็นอย่างมาก นักศึกษายังให้ข้อคิดเห็นอีกว่า อาจารย์ควรจะสอนวิธีการเรียนรู้ แนะนำเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์ และเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่ออินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้นักศึกษามีทักษะเพิ่มขึ้น และเมื่อนักศึกษามีพื้นฐานความรู้และทักษะภาษาอังกฤษที่ดีพอสมควรก็จะสามารถพัฒนาการเรียนรู้หรือค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองต่อไป

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นอกชั้นเรียน จะเป็นอีกช่องทางหนึ่งซึ่งสามารถเพิ่มโอกาสให้กับนักศึกษา เหล่านี้ในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลายยิ่งขึ้น กล่าวโดยสรุปคือ ผลการวิจัยนำไปสู่ข้อเสนอแนะ คือครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะสนับสนุนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านอินเทอร์เน็ตทั้งในและนอกชั้นเรียน และใช้วิจารณญาณในการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้

ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน
เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรภัทร์ สุทธิดารา . การใช้งาน Window 98 ฉบับสมบูรณ์ กรุงเทพมหานคร : บริษัท ด่าน
สุทธา
การพิมพ์ จำกัด , ไม่ระบุปีที่พิมพ์ .
- กรภัทร์ สุทธิดารา และสัจจะ จรัสรุ่งรวีร. (2543). รวมเทคนิคการค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต.
นนทบุรี : อินโฟเพรส.
- จุฑารัตน์ พรจิตลือชัย. 2545. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับความฉลาดทางอารมณ์ของ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
http://www.rsu.ac.th/grad/thesis/graduate/Abstract_Thesis/2162-0046Abstract.pdf
- ชเนตตี สยนาหนท์ (2555) พฤติกรรมและปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญา
ตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธันندا รังสิกุล. 2553. อินเทอร์เน็ตกับการเสริมสร้างการเรียนรู้ของเยาวชนไทย.
<http://www.skoolbuz.com/library/content/349>
- ปราณี เอี่ยมลออ. 2547. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คณะ
บริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
<http://library.utcc.ac.th/onlinethesis/onlinethesis/M0217626.pdf>
- เพชรธิดา บุญหนุนและธิดาพร โตสติ. 2547. การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
http://ireo.bu.ac.th/1html_50.html
- ถนอมพร เลหาจรัสแสง. 2541.คอมพิวเตอร์ช่วยสอน. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์.
มหาวิทยาลัย.

รักกิจ ศรีสรินทร์. 2004. แพลและเรียบเรียง Lifelong Learning, Policy Brief, Organization for Economic Co-operation and Development: OECD, กองการต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

วิโรจน์ อรุณมานะกุล. อินเทอร์เน็ตกับการศึกษาไทย.

<http://pioneer.chula.ac.th/~awirote/ling/internetedu.htm>

สมเกียรติ เหลืองศักดิ์ชัย โทรทัศน์อินเทอร์เน็ตกับการบริโภคสื่อใหม่ในยุคสังคมข่าวสาร

วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ปีที่ 30 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน - มิถุนายน 2553

แสงเดือน ทวีสิน. 2545. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเส็ง.

สุนิสา มาณพ. (2550). พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศิริวรรณ อนันต์โท. 2553. สื่อใหม่กับทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ

<http://drsiriwan.blogspot.com/2010/03/uses-and-gratifications-theory-6.html>

อธิปต์ย์ คลี่สุนทร. 2547. INTERNET และ SCHOOLNET กับการเสริมสร้างคุณภาพการศึกษาไทย. เอกสารอัดสำเนา.

Barron, A. E., & Ivers, K. S. (1996). *The Internet and instruction: Actives and ideas*. Englewood, CO: Libraries.

Hong, K.-S., Ridzuan, A. A., & Kuek, M.-K. (2003). Students' attitudes toward the use of the Internet for learning: A study at a university in Malaysia. *Educational Technology & Society*, 6(2), 45-49

Muhammad Safdar, et al. (2010). Internet Use Behavior and Attitudes of College Students: a Survey of Leadership Colleges' Network. Library

Parker, C. S. (2000). **Understanding Computer Today and Tomorrow**. New York :
Harcourt College.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มพูนทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคล

ตอนที่ 1: แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามนี้โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ หรือข้อความลงในช่องที่กำหนดให้ (โปรดตอบทุกข้อ)

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
2. ชั้นปีที่ศึกษา

☐ ชั้นปีที่ 1	☐ ชั้นปีที่ 2
☐ ชั้นปีที่ 3	☐ ชั้นปีที่ 4 หรือสูงกว่า
3. คณะวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาใด

☐ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
--	--
4. มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่

☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
☐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

☐ คะแนนเฉลี่ยสะสม สูงกว่า 3.00
☐ คะแนนเฉลี่ยสะสม ปานกลาง 2.50 – 2.99
☐ คะแนนเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.50

ตอนที่ 2: แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ และระบุว่าท่านมีพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับใดโดยการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(โปรดตอบทุกข้อ)

- เป็นประจำ หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 81 ขึ้นไป
 บ่อยครั้ง หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 61-80
 เป็นบางครั้ง หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 41-60
 นานๆ ครั้ง หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 21-40
 ไม่เคยเลย หมายถึง พฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติ ประมาณร้อยละ 20

ข้อ	พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
1	นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาอังกฤษ					
2	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดและฟังเพลงภาษาอังกฤษ					
3	นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ					
4	นักศึกษาดูภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ตที่พากย์เป็นภาษาอังกฤษ					
5	นักศึกษาอ่านข่าวภาษาอังกฤษในเว็บไซต์					
6	นักศึกษาทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์					
7	นักศึกษาอ่านอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ					
8	นักศึกษาเขียนอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ					
9	นักศึกษาเขียนข้อความโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมสังคมออนไลน์(เช่น MSN Messenger, Facebook, และ Skype)					

ข้อ	พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับพฤติกรรม				
		เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	เป็นบางครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย
10	นักศึกษาอ่านบทความหรือตำราที่เป็นภาษาอังกฤษในเว็บไซต์					
11	นักศึกษาดูทีวีออนไลน์ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ					
12	นักศึกษาร้องเพลงภาษาอังกฤษที่เป็นคาราโอเกะในYoutube					
13	นักศึกษาเขียนการ์ตูนหรืออิเล็กทรอนิกส์เป็นภาษาอังกฤษ					

14. พฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอื่นๆ ที่นักศึกษาทำเพื่อช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษ (โปรดระบุ)

.....

ตอนที่ 3: แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้งานอินเทอร์เน็ตในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง - โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ และระบุว่าความคิดเห็นของนักศึกษาว่าเห็นด้วยหรือไม่ว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในข้อต่อไปนี้จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด (โปรดตอบทุกข้อ)

ข้อ	การใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
1	เล่นอินเทอร์เน็ตโดยใช้ภาษาอังกฤษ					
2	ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดาวน์โหลดหรือฟังเพลงภาษาอังกฤษ					

ข้อ	การใช้งานอินเทอร์เน็ตที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
3	ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อฝึกอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ					
4	ดูภาพยนตร์ทางอินเทอร์เน็ตที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ					
5	อ่านข่าวภาษาอังกฤษในเว็บไซต์					
6	ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษออนไลน์					
7	อ่านอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ					
8	เขียนอีเมลที่เป็นภาษาอังกฤษ					
9	เขียนข้อความโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรมสังคมออนไลน์(เช่น MSN Messenger, Facebook, และ Skype)					
10	อ่านบทความหรือตำราที่เป็นภาษาอังกฤษในเว็บไซต์					
11	ดูทีวีออนไลน์ที่เป็นเสียงภาษาอังกฤษ					
12	ร้องคาราโอเกะเพลงภาษาอังกฤษใน Youtube					
13	เขียนการ์ดอวยพรอิเล็กทรอนิกส์ (e-card) เป็นภาษาอังกฤษ					

14. กิจกรรมอื่นๆ ที่ช่วยพัฒนาภาษาอังกฤษ (โปรดระบุ)

.....

.....

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล ดร.พรพีโล เต็มสินสวัสดิ์

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ประวัติการศึกษา ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สหสาขาวิชา ภาษาอังกฤษ

เป็นภาษานานาชาติ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

อักษรศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขา

ภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยศิลปากร

